

# РЕШЕНИЕ

№ 6537

гр. София, 19.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева  
Георги Тафров**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8086** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. И. К., [ЕГН], чрез адв. К. Ч., със съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение №123623 от 17.06.2020 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав по НАХД № 19250/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №19-4332-019698 от 09.10.2019г., издадено от Началник сектор при ОПП - СДВР, с което на основание чл.53 ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са ѝ отнети 12 контролни точки.

С жалбата се релевират възражения за неправилност на решението на СРС, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът счита, че АУАН и НП не съдържат пълно и ясно описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и че в АУАН не е коректно цифрово отразена нарушената норма. Изтъква, че в НП не е посочен номера на техническото средство, с което е измерена скоростта. Счита, че АНО е посочил

неправилна санкционна норма. В допълнение посочва, че районният съд неоснователно се е позовал на свидетелските показания на разпитаните в хода на въззивното производство свидетели. Моли съда за отмяна на съдебния акт и постановяване на нов, с който да бъде отменено процесното НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски, за които представя списък.

Ответникът – СДВР, отдел ПП, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а именно: На 07.04.2019г. в 12:54 часа в [населено място] по [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица], лек автомобил „Волво” с рег. [рег.номер на МПС] (собственост на [фирма]) се движел със скорост от 102 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача от реално измерената скорост от 105 км/час), при ограничение на скоростта в населено място 50 км/ч. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с техническо средство – система за видеоконтрол Т.-М № 614 (с клип № 4751). Същата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835 на дата 24.02.2010г. със срок на валидност до 24.02.2020г. и за нея има издадено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. Това техническо средство преминало и последваща проверка, за което има издаден Протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M № 7-38-18 от 24.10.2018г. с 12-месечен срок за валидност. Според този Протокол допустимата грешка при измерване на скоростта е +/- 3 км/ч. при скорост до 100 км/час и +/- 3 % при скорост над 100 км/час. На 07.04.2019г. за времето от 12.30 часа до 15.00 часа това техническо средство било позиционирано при стационарен режим на работа в [населено място] по [улица]до № 28, за да контролира скоростта на движение на приближаващите МПС-та, движещи се от [улица]към [улица]при липса на пътен знак за ограничение на скоростта и при действащо общо ограничение на скоростта от 50 км/час. За целта бил съставен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 07.04.2019г. За времето от 12.30 часа до 15.00 часа на 07.04.2019г. с това техническо средство били снимани клипове от № 4727 до № 4783 /общо 57 бр. статични изображения/, предадени на съхранение в ОПП - СДВР.

Във връзка с установеното нарушение на скоростта на движение от страна на водача на автомобила от ОПП- СДВР изпратили призовка до дружеството - собственика на МПС-то. Управителят на фирмата към 07.04.2019г. (според публичната информация в Търговския регистър при Агенцията по вписванията – А. К. се явила в ОПП – СДВР на 16.07.2019г. и в декларация по чл.188 от ЗДвП заявила, че не може да посочи водачът, който на 07.04.2019г., около 15.54 часа е управлявал лекия автомобил.

Въз основа на тази декларация и снимковия материал от системата за видеоконтрол свидетелят И. Л. (в присъствието на двама свидетели по съставянето на Акта – И. Б. и П. З.) съставил срещу К. АУАН с бланков № 086044 от 16.07.2019г. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, във връзка с чл.165, ал.2, т.6, вр. чл.188, ал.2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН. По същество въззивната инстанция е приела, че К. е извършила нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност.

Така постановеното решение е правилно.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и че са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Правилни и обосновани са изводите на СРС относно съставомерността на посоченото нарушение, както и относно размера на наложената санкция.

Неоснователно е твърдението на касатора, че АУАН и НП не съдържат пълно и ясно описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Правилни са правните изводи на СРС в тази насока, а именно, че както АУАН, така и НП съдържат всички законово установени реквизити за издаването им – посочени са място и време на извършване на нарушението, ограничението на скоростта на движение на това място (50 км/час) и наказуемата скорост на движение след приспаднат толеранс в полза на водача (102 км/час). В процесното НП е посочено техническото средство, с което е установено нарушението. Същото е одобрено съобразно нормативните изисквания и е преминало последваща проверка, видно от представения по преписката протокол №7-38-18 и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на СРС досежно разминаването в посочената в АУАН и тази в НП измерена скорост на движение на лекия автомобил. Действително е налице посоченото от касатора разминаване, като в АУАН е посочено, че същата е 105 км/ч, докато в НП е 107 км/ч. Последното обаче не може да се приеме за съществен порок на НП, довел до възпрепятстване организирането на защита на касатора, доколкото, в АУАН и НП правилно е посочена скоростта на движението след приспаднат толеранс от 3%, а именно – 102 км/ч. Водачът е управлявал автомобила с 52 км/ч над ограничението от 50 км/ч, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 182, ал.1, т.6 от ЗДвП. Твърдяното нарушение и авторството на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП се установяват по несъмнен начин от събраните писмени и устни доказателства, а наложеното наказание е в законоустановения размер.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане от страна на касатора за присъждане на разноси по делото се явява неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №123623 от 17.06.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав по НАХД № 19250/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.